

Lovtidende A

2010

Udgivet den 11. juni 2010

1. juni 2010.

Nr. 616.

Bekendtgørelse af lov om landbrugsejendomme

Hermed bekendtgøres lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1202 af 9. oktober 2007 med de ændringer, der følger af lov nr. 243 af 22. marts 2010:

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at

- 1) sikre en forsvarlig og flersidig anvendelse af landbrugsejendomme under hensyn til jordbrugsproduktion, natur, miljø og landskabelige værdier,
- 2) sikre en bæredygtig udvikling af jordbrugserhvervene og en forbedret konkurrenceevne i disse erhverv,
- 3) tilgodese bosætning og udvikling i landdistrikterne og
- 4) bevare selvejet som den overvejende besiddelses- og driftsform i jordbruget samt sikre det fornødne produktionsgrundlag for jordbrugserhvervene.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. Ved en landbrugsejendom forstås i denne lov en ejendom, der er noteret som en landbrugsejendom i Kort- og Matrikelstyrelsens matrikelregister.

Stk. 2. En landbrugsejendom er undergivet landbrugspligt, hvorved forstås, at ejendommen er omfattet af reglerne i denne lov.

Stk. 3. Ved en landbrugsbedrift forstås i denne lov en driftsenhed, der anvendes til jordbrugsmæssige formål, som for jordernes vedkommende er fastsat i lov om drift af landbrugsjorder, og som drives af samme fysiske eller juridiske person, jf. dog § 20, stk. 5. Bedriften kan bestå af en eller flere landbrugsejendomme, arealer uden landbrugspligt samt tilforpagtede arealer.

Stk. 4. Ved en medejer af en landbrugsejendom forstås i denne lov en person, der ejer en andel på en femtedel eller derover af en landbrugsejendom, eller en person, der er landmanden i et selskab efter lovens § 20. Øvrige aktionærer eller andelshavere i et selskab efter lovens § 20 betragtes efter denne lov ikke som medejere uanset kapitalandelens størrelse. Tilsvarende gælder for en person, der ejer en femtedel eller derover af kapitalen i et selskab efter lovens § 21, nr. 3, jf. § 16, stk. 2, hvis den pågældende som ankermand skal opfylde betingelserne for personlig erhvervelse af ejendommen.

Kapitel 3

Planlægning

§ 3. Statsforvaltningen skal mindst én gang i hver valgperiode i samarbejde med kommunalbestyrelserne udarbejde og offentliggøre en analyse af jordbrugserhvervene, der skal sikre, at de jordbrugsmæssige interesser indgår i de regionale udviklingsplaner, kommuneplanerne og lokalplanerne.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for udarbejdelsen og indholdet af jordbrugsanalysen efter stk. 1 og for varetagelsen af de jordbrugsmæssige interesser under den regionale udviklingsplanlægning samt kommune- og lokalplanlægningen.

Kapitel 4

Notering som landbrugsejendom

§ 4. En ejendom kan på ejerens begæring noteres som en landbrugsejendom i matrikelregistret, hvis ejendommen er på 2 ha eller derover og ejendommen anvendes til landbrug, skovbrug, gartneri, herunder blomstergartneri, frugtplantage, planteskole eller lignende jordbrugsvirksomhed og er forsynet med en beboelsesbygning.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri lader på grundlag af den seneste vurdering til ejendomsværdi og grundværdi foretage notering af landbrugspligt på arealer, der uden at være omfattet af noteringen i matrikelregistret er vurderet under en landbrugsejendom. Der ses dog bort fra arealer, der er fraskilt ejendommen inden for de seneste 5 år.

Stk. 3. Ministeren kan fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2, når særlige forhold taler for det.

§ 5. Kort- og Matrikelstyrelsen skal ændre matrikelregistrets notering af ejendomme som landbrugsejendomme i overensstemmelse med de forandringer, der følger af lovens regler om notering og ophævelse af landbrugspligt, ændring af landbrugsejendomme m.v.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om den dokumentation, der skal forevises Kort- og Matrikelstyrelsen ved forandringer i matrikelregistret, herunder om, at en praktiserende landinspektør kan afgive erklæring om, at lovens regler er opfyldt.

Kapitel 5

Ophævelse eller bortfald af landbrugspligt

§ 6. Landbrugspligten kan ophæves på en hel landbrugsejendom eller ved udstykning, arealoverførsel el.lign. af en del af en landbrugsejendom, jf. dog stk. 2, ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, hvis

- 1) jorden inden 5 år skal anvendes til udbygning af bysamfund med boliger og dertil hørende fællesarealer, til erhverv m.m., til offentlige formål eller til sommerhusbebyggelse m.v., som udelukker en senere anvendelse til jordbrugsmæssige formål, og jorden ligger i byzone, i sommerhusområde eller i områder af landzone, som i en endeligt vedtaget eller godkendt lokalplan er udlagt til de nævnte formål,
- 2) der foreligger landzonetilladelse til udstykningen efter lov om planlægning og jorden inden 5 år skal anvendes til formålet, idet arealet af hver enkelt parcel til helårs- eller fritidsboliger dog skal være under 2 ha og udgøre en sammenhængende lod,
- 3) arealet inden 5 år agtes anvendt til husdyrproduktion i bestående driftsbygninger eller til opførelse af nye bygninger til husdyrproduktion og der foreligger tilladelse fra kommunen efter planloven og miljøreglerne,
- 4) jorden agtes anvendt til supplering af en parcel i landzone med helårs- eller fritidsbolig og parcellen efter suppleringen er under 2 ha og udgør en sammenhængende lod,
- 5) arealer, der er under 2 ha, ønskes erhvervet af offentlige danske myndigheder,
- 6) arealer, der er over 20 ha, ønskes oprettet som en selvstændig ejendom, der er eller vil blive pålagt fredskovspligt, og som udgør en sammenhængende fredskov,
- 7) jorden agtes anvendt til supplering af arealer med fredskovspligt, hvorved der fremkommer en sammenhængende fredskovsejendom på over 20 ha,
- 8) arealer, der er under 2 ha, ønskes erhvervet af en godkendt fond, forening eller anden juridisk person, jf. § 24, stk. 6, til naturformål af almen samfundsmæssig karakter, idet det er en betingelse,
 - a) at arealet ligger inden for et område, der er fastlagt efter reglerne i § 24, stk. 7, og
 - b) at der tinglyses deklaration, der tager sigte på bevarelse af landskabelige værdier og naturværdier samt almene samfundsmæssige hensyn el.lign., herunder bl.a., at der sikres offentligheden adgang til arealerne, samt at det sikres, at arealet på ny pålægges landbrugspligt, hvis det ikke længere anvendes i overensstemmelse med de generelle retningslinjer, jf. § 24, stk. 7, eller
- 9) arealer, der er under 2 ha, ønskes erhvervet af ejeren af et alment vandforsyningsanlæg med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, idet det er en betingelse,
 - a) at arealet ligger inden for et område, der i regionplanen er udlagt som et indsatsområde, og der ifølge indsatsplanlægningen er behov for en særlig indsats til beskyttelse af drikkevand, jf. § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning, og

- b) at der tinglyses deklaration, der tager sigte på, at arealet på ny pålægges landbrugspligt, hvis der ikke længere er behov for beskyttelse af drikkevandsressourcen det pågældende sted.

Stk. 2. Når landbrugspligten ved udstykning el.lign. ophæves på en del af en landbrugsejendom og den øvrige del af ejendommen opretholdes med landbrugspligt, er det en betingelse for ophævelse af landbrugspligten efter stk. 1, at ejendommens beboelsesbygning ligger på restejeendommen, eller at ejendommen er undtaget fra bygningskravet, jf. §§ 9 og 10.

Stk. 3. Når en landbrugsejendom med beboelsesbygning ved udstykning eller på anden måde nedbringes under 2 ha og beboelsesbygningen ligger på denne del af ejendommen, bortfalder landbrugspligten. Restejeendommen med ejendommens beboelsesbygning må dog ikke nedbringes til en størrelse på under 1,5 ha.

Stk. 4. Landbrugspligten kan på ejerens begæring ophæves på en landbrugsejendom, der ved lovens ikrafttræden er under 2 ha, hvis ejendommen er forsynet med en beboelsesbygning.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at landbrugspligten kan ophæves uden tilladelse i videre omfang end efter stk. 1-4.

§ 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter ansøgning meddele tilladelse til, at landbrugspligten ophæves, jf. stk. 2-5.

Stk. 2. Ministeren kan meddele tilladelse til, at landbrugspligten ophæves, når særlige forhold taler for det.

Stk. 3. Ministeren kan meddele tilladelse til, at landbrugspligten ophæves på arealer under 2 ha, der ønskes erhvervet af en fond, forening eller anden juridisk person, jf. § 24, til naturformål af almen samfundsmæssig karakter. En tilladelse kan gøres betinget, jf. § 6, stk. 1, nr. 8, og § 7, stk. 5.

Stk. 4. Ministeren kan meddele tilladelse til, at landbrugspligten ophæves på en landbrugsejendom på 2 ha eller derover, der anvendes til væksthusholderi eller planteskole, som drives med et erhvervsmæssigt sigte. Landbrugspligten kan endvidere ophæves, hvis der er tale om supplering af en sådan gartneriejendom eller planteskole uden landbrugspligt.

Stk. 5. Ophævelse af landbrugspligt kan betinges af, at arealet på ny pålægges landbrugspligt og afhændes til sammenlægning med en landbrugsejendom efter reglerne i § 29 eller som en bygningsløs landbrugsejendom på over 2 ha, hvis arealet ikke inden en nærmere fastsat frist på mindst 18 måneder er taget i brug til formålet, eller hvis arealet ikke længere anvendes til det omhandlede formål. Ophævelse af landbrugspligt kan ligeledes betinges af, at ejendommens øvrige jorder fraskilles ejendommen og afhændes til sammenlægning med anden landbrugsejendom eller som en bygningsløs ejendom, jf. § 10.

Kapitel 6

Bopælskrav, beboelsesbygninger, bygningsløse landbrugsejendomme, drift m.v.

§ 8. Pligten til fast bopæl ved erhvervelse af en landbrugsejendom, jf. §§ 12-16 og 20, skal opfyldes af en erhverver i 10 år. Tilsvarende gælder ved erhvervelse af jord til supplering

af en landbrugsejendom, jf. § 29. Pligten skal opfyldes, ved at erhververen eller landmanden i et selskab efter lovens § 20 tager fast bopæl på den pågældende landbrugsejendom eller på en anden landbrugsejendom, som den pågældende eller dennes ægtefælle eller samlever er ejer eller medejer af. Bøligen skal være hovedbopæl i skattemæssig forstand.

Stk. 2. Bopælspligten efter stk. 1 kan endvidere opfyldes, ved at en anden person end erhververen eller landmanden i et selskab efter lovens § 20 tager fast bopæl på ejendommen eller på en anden landbrugsejendom, som erhververen er ejer eller medejer af. Erhververen kan i så fald kun opholde sig på ejendommen, når dette sker i naturlig tilknytning til ejendommens drift.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om kravet om fast bopæl og om, hvornår en person kan betragtes som samlever.

Stk. 4. Ministeren kan dispensere fra stk. 1 og 2, når særlige forhold taler for det.

Stk. 5. For erhvervelser, jf. §§ 12-16 og 20, hvor bindende købsaftale er indgået inden den 1. april 2010, gælder dog fortsat, at pligten til fast bopæl skal opfyldes af en erhverver i 8 år.

§ 8 a. (Ophævet)

§ 9. En landbrugsejendom skal holdes forsynet med en passende beboelsesbygning, medmindre ejendommen ejes sammen med en anden landbrugsejendom med beboelsesbygning, jf. § 10.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om størrelse, beliggenhed og karakter af den i stk. 1 nævnte beboelsesbygning.

Stk. 3. Beboelsesbygningen på en landbrugsejendom skal holdes forsvarligt ved lige. Hvis den ødelægges, forfalder eller tillades fraskilt, skal fornøden beboelse genopføres eller istandsættes inden 2 år, jf. dog § 10.

Stk. 4. Hvis ubenyttede bygninger på en landbrugsejendom virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne, kan ministeren meddele ejeren påbud om inden en fastsat frist at bringe disse i en sådan stand, at de ikke længere virker stærkt skæmmende, eller at fjerne bebyggelsen. Det samme gælder, hvis bygninger, som er delvis nedrevet eller ødelagt ved brand eller på anden måde, i et længere tidsrum henstår i en sådan tilstand, at de virker stærkt skæmmende i forhold til omgivelserne.

Stk. 5. Ministeren kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1 og 3, når særlige grunde taler for det.

Stk. 6. Hvis en landbrugsejendom har været uden beboelsesbygning i over 2 år eller har været ubeboet og haft en ødelagt eller forfalden beboelsesbygning i over 2 år i strid med bestemmelserne i stk. 1 og 3, kan ministeren fravige kravet om, at en landbrugsejendom skal være forsynet med en beboelsesbygning, og bestemme, at der ikke må opføres nye bygninger på ejendommen, samt at ejendommen ved førstkomende ejerskifte skal afhændes til sammenlægning med en bestående landbrugsejendom efter reglerne i § 29 eller som en bygningsløs landbrugsejendom, jf. § 10.

§ 10. Beboelsesbygningen på en landbrugsejendom, der ejes lovligt sammen med en anden landbrugsejendom med beboelsesbygning, kan nedrives uden tilladelse eller fraskilles ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, hvis der tinglyses deklaration som nævnt i stk. 2. Der skal dog mindst opretholdes en beboelsesbygning, jf. § 9, for hver 200 ha, der ejes lovligt sammen. Beboelsesbygningen kan fraskilles med et areal under 2 ha uden landbrugspligt, jf. dog § 6, stk. 3, 2. pkt., eller med et areal på 2 ha eller derover som en landbrugsejendom, jf. § 30, stk. 1. Den bygningsløse landbrugsejendom skal være på mindst 2 ha.

Stk. 2. Når beboelsesbygningen nedrives eller fraskilles, skal der tinglyses deklaration på den bygningsløse landbrugsejendom om,

- 1) at der ikke uden særlig tilladelse må opføres bygninger på ejendommen,
- 2) at den til enhver tid skal ejes sammen med en landbrugsejendom med beboelsesbygning, og
- 3) at den kun kan afhændes til sammenlægning med en anden landbrugsejendom eller som en bygningsløs landbrugsejendom, jf. nr. 2.

Stk. 3. Et areal på 2 ha eller derover kan fraskilles en landbrugsejendom med beboelsesbygning som en bygningsløs landbrugsejendom ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, når

- 1) jorden afhændes til ejeren af en landbrugsejendom med beboelsesbygning,
- 2) der er indgået aftale om køb af jorden som en bygningsløs landbrugsejendom,
- 3) betingelserne for erhvervelse af jorden som en selvstændig landbrugsejendom er opfyldt,
- 4) betingelsen om, at der skal opretholdes en beboelsesbygning for hver 200 ha, der ejes lovligt sammen, jf. stk. 1, er opfyldt og
- 5) der på ejendommen tinglyses en deklaration som nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Der kan endvidere oprettes bygningsløse landbrugsejendomme på 2 ha eller derover, der erhverves af en offentlig myndighed, et vandforsyningsselskab, en fond, forening eller anden juridisk person, jf. §§ 22-24. Oprettelse af en sådan bygningsløs landbrugsejendom kan ske ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, hvis det godtgøres, at betingelserne i §§ 22-24 er opfyldt.

Stk. 5. Ved opgørelse af arealet efter stk. 1 og 3 medregnes ikke arealer, der er pålagt fredskovspligt, og arealer, der er helt uden jordbrugsmæssig værdi, herunder søarealer, strandbredder og lign. Der medregnes heller ikke arealer, hvor der ikke må tilføres gødning efter lovgivningen eller efter en aftale med en offentlig myndighed eller ejeren af et vandforsyningsanlæg, hvis aftalen har en varighed på mindst 20 år.

Stk. 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele tilladelse til at fravige reglerne i stk. 1-4, når særlige forhold taler for det.

§ 11. En landbrugsejendom skal drives på forsvarlig måde under hensyn til de erhvervsmæssige jordbrugsmæssige udnyttelsesmuligheder, til natur og miljø og til bevarelse af de

landskabelige værdier. Anvendelse til naturformål betragtes også som forsvarlig drift.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte bestemmelser om uddannelseskrav i forbindelse med egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold.

Stk. 3. Ingen del af en landbrugsejendom må tages i brug til ikke jordbrugsmæssige formål, medmindre en sådan anvendelse er i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om planlægning eller lov om råstoffer.

Kapitel 7

Personers erhvervelse af landbrugsejendomme i landzone

A. Fri handel

§ 12. En person kan erhverve adkomst på en eller flere landbrugsejendomme i landzone, hvis erhververen inden 6 måneder efter erhvervelsen opfylder pligten til fast bopæl i § 8, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Er erhververen og dennes børn under 18 år i forvejen ejer eller medejer af en eller flere landbrugsejendomme, kan den pågældende erhverve adkomst på yderligere en landbrugsejendom i landzone, hvis reglerne om fortrinsstilling til suppleringsjord, jf. §§ 31-33, er opfyldt, når erhververen og dennes børn under 18 år efter erhvervelsen tilsammen vil være ejer eller medejer af et areal på mere end 150 ha.

Stk. 3. Ved opgørelse af arealet efter stk. 2 medregnes ikke de fradragsarealer, der er anført i § 10, stk. 5.

§ 13. En landbrugsbedrift, der består af flere landbrugsejendomme i landzone, kan helt eller delvis erhverves af en person, der ikke i forvejen er ejer eller medejer af en landbrugsejendom, hvis

- 1) overdrageren har haft lovlig adkomst på alle landbrugsejendomme inden for bedriften og
- 2) erhververen inden 6 måneder efter erhvervelsen opfylder pligten til fast bopæl, jf. § 8.

B. Arv m.v.

§ 14. Ejerens ægtefælle kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone ved hensiddet i uskiftet bo, ved deling af fællesbo eller ved arv fra ægtefælle, hvis ejeren har haft lovlig adkomst på ejendommen.

Stk. 2. Andre end ejerens ægtefælle kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone ved arv, hvis

- 1) arveladeren eller dennes ægtefælle har haft lovlig adkomst på den pågældende ejendom i mindst 8 år, og
- 2) erhververen inden 2 år efter erhvervelsen opfylder kravet om fast bopæl, jf. § 8.

C. Familiehandel

§ 15. Adkomst på en landbrugsejendom i landzone kan overdrages til ejerens ægtefælle, samlever, søskende, søskendebørn og svigerbørn eller til en person, der er beslægtet med ejeren i ret op- eller nedstigende linje, hvis

- 1) overdrageren eller dennes ægtefælle har haft lovlig adkomst på den pågældende ejendom i mindst 8 år og
- 2) erhververen inden 2 år efter erhvervelsen opfylder pligten til fast bopæl, jf. § 8.

D. Erhvervelse af en anpart

§ 16. En person kan erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom i landzone ved hensiddet i uskiftet bo, ved deling af fællesbo eller ved arv fra ægtefælle, hvis overdrageren eller arveladeren har haft lovlig adkomst på den pågældende anpart i ejendommen.

Stk. 2. Herudover kan en person erhverve adkomst på en anpart i en landbrugsejendom i landzone, hvis mindst en af anpartshaverne er ejer af en anpart på en femtedel eller derover af ejendommen og opfylder betingelserne for personlig erhvervelse i §§ 12, 13, 14 eller 15.

E. Dispensation

§ 17. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dispensere fra bestemmelserne i §§ 12-16, når særlige forhold taler for det, herunder i de i stk. 2 nævnte tilfælde.

Stk. 2. Ministeren kan dispensere fra bestemmelserne i §§ 12-16, når

- 1) erhvervelsen sker med henblik på en anvendelse som anført i § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, og ejendommen kan påregnes udlagt til det pågældende formål i nær fremtid,
- 2) erhvervelsen sker i erhvervsøjemed med henblik på en ikkejordbrugsmæssig anvendelse, som i øvrigt må anses for ønskelig ud fra en almindelig samfundsmæssig vurdering,
- 3) erhvervelsen sker med henblik på særlige formål, herunder anvendelse til videnskabelige, undervisningsmæssige, almene sociale, sundhedsmæssige eller almene rekreative formål, eller
- 4) erhvervelsen sker i forbindelse med etablering af vådområder, naturgenopretning eller lign.

Kapitel 8

§ 18. (Ophævet)

§ 19. (Ophævet)

Kapitel 9

Selskabers m.v. erhvervelse af landbrugsejendomme i landzone

§ 20. Et aktieselskab eller et anpartsselskab kan erhverve adkomst på og forblive ejer af en landbrugsejendom i landzone, hvor det samlede areal af de landbrugsejendomme, der er ejet efter erhvervelsen, er under 30 ha, hvis en person har den bestemmende indflydelse i selskabet. Den person, der har den bestemmende indflydelse i selskabet, benævnes landmanden i selskabet. Landmanden i selskabet skal

- 1) indtil selskabets erhvervelse af ejendommen have haft lovlig adkomst på denne eller
- 2) opfylde betingelserne for personlig erhvervelse af ejendommen, jf. §§ 12-15 og 17.

Stk. 2. Et aktieselskab eller et anpartsselskab kan erhverve adkomst på og forblive ejer af en landbrugsejendom i landzone, hvor det samlede areal af de landbrugsejendomme, der er ejet efter erhvervelsen, er 30 ha eller derover, hvis landmanden i selskabet opfylder kravene i stk. 1 og varetager den daglige ledelse af ejendommens drift for selskabet, medmindre ejendommen er bortforpagtet, jf. § 27.

Stk. 3. Landmanden i selskabet kan eje sine aktier eller anparter via et aktieselskab eller anpartsselskab, som vedkommende selv ejer fuldt ud.

Stk. 4. Selskabets vedtægter og aftaler mellem selskabets deltagere må ikke begrænse beføjelserne i selskabet for landmanden i selskabet.

Stk. 5. En landbrugsejendom, der ejes af et selskab efter reglerne i stk. 1 eller 2, og en landbrugsejendom, der ejes personligt af landmanden i selskabet, betragtes i relation til lovens regler om samdrift, udstykning, sammenlægning, erhvervelse og bopælspligt som en landbrugsbedrift tilhørende samme ejer.

Stk. 6. Ved opgørelsen af arealet efter stk. 1 og 2 medregnes ikke de fradragsarealer, der er anført i § 10, stk. 5.

Stk. 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for erhvervelse og drift af landbrug i selskabsform, herunder regler om afhændelse af aktier eller anparter, bopælspligt m.v., og om de beføjelser og opsigelsesvilkår m.v., der skal tilkomme landmanden i selskabet.

Stk. 8. Ministeren kan desuden fastsætte regler om oplysnings- og indberetningspligt med henblik på kontrol og registrering m.v. i forbindelse med aktie- og anpartsselskabers erhvervelse og besiddelse af landbrugsejendomme.

Stk. 9. Ministeren kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1 og 2, når særlige forhold taler for det.

§ 21. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele tilladelse til, at en juridisk person i andre end de i §§ 20 og 22-24 omhandlede tilfælde kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone, hvis

- 1) erhvervelsen sker med henblik på jordens anvendelse til forsøgs-, forsknings-, eller forædlingsvirksomhed,
- 2) erhvervelsen omhandler væksthushavener eller planteskoler, der drives med et erhvervsmæssigt sigte,
- 3) erhververen er et selskab, hvis deltagere opfylder betingelserne i § 16, stk. 2, eller
- 4) særlige forhold i øvrigt taler for det.

Kapitel 10

Offentlige myndigheders og fondes m.v. erhvervelse af landbrugsejendomme eller dele af landbrugsejendomme

§ 22. En offentlig dansk myndighed kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom eller en del af en landbrugsejendom uden tilladelse. Det samme gælder for kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.

Stk. 2. For så vidt angår folkekirkens erhvervelse af adkomst på landbrugsejendomme, kræves dog tilladelse fra kirkeministeren.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele tilladelse til, at en udenlandsk offentlig myndighed erhverver en landbrugsejendom, når særlige forhold taler for det.

§ 23. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på en landbrugsejendom i landzone med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, når det sker i overensstemmelse med en indsats-

plan, som er vedtaget efter § 13 eller § 13 a i lov om vandforsyning m.v.

Stk. 2. Ejeren af et alment vandforsyningsanlæg kan også uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på et areal på 2 ha eller derover af en landbrugsejendom i landzone som en bygningsløs landbrugsejendom med henblik på beskyttelse af drikkevandsressourcer, jf. stk. 1. På den bygningsløse landbrugsejendom skal der tinglyses deklaration om, at der ikke uden særlig tilladelse må opføres nye bygninger på ejendommen.

Stk. 3. Hvis ejeren af vandforsyningsanlægget ikke længere har behov for ejendommen eller det pågældende areal til beskyttelse af drikkevandsressourcen, skal ejendommen eller det pågældende areal afhændes inden 6 måneder, medmindre der opnås dispensation efter stk. 4.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fravige bestemmelserne i stk. 1-3, når særlige forhold taler for det.

§ 24. En fond, forening eller anden juridisk person, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, kan uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på en landbrugsejendom i landzone med henblik på anvendelse til naturformål, hvis

- 1) erhververen har opnået forhåndsgodkendelse, jf. stk. 6,
- 2) landbrugsejendommen i dens helhed ligger inden for områder, der er fastsat efter regler udstedt i medfør af stk. 7, og
- 3) erhververen forpligter sig til
 - a) at anvende ejendommen i overensstemmelse med de generelle retningslinjer, der er fastlagt for den pågældende områdetype, jf. stk. 7,
 - b) at der sikres offentligheden adgang til ejendommens jorder, og
 - c) at afhænde ejendommen efter lovens regler, hvis den ikke længere anvendes i overensstemmelse med retningslinjerne m.v., jf. litra a og b.

Stk. 2. En fond, forening eller juridisk person, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan også uden tilladelse erhverve og bevare adkomst på et areal på 2 ha eller derover af en landbrugsejendom i landzone som en bygningsløs landbrugsejendom med henblik på anvendelse til naturformål, jf. § 10, stk. 4. På den bygningsløse landbrugsejendom skal der tinglyses deklaration om, at der ikke uden særlig tilladelse må opføres nye bygninger på ejendommen.

Stk. 3. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele tilladelse til, at en fond, forening eller juridisk person, der opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 1 og 3, kan få tilladelse til at erhverve en landbrugsejendom, der ligger uden for de områder, der er fastsat efter regler udstedt i medfør af stk. 7.

Stk. 4. Uanset stk. 1 og 2 kan ministeren meddele tilladelse til, at en fond, forening eller anden juridisk person, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller en del af en landbrugsejendom i landzone til naturformål.

Stk. 5. En tilladelse efter stk. 3 og 4 skal normalt betinges af, at der på ejendommen tinglyses deklaration, der tager sigte på opfyldelse af formålet med erhvervelsen og indeholder vil-

kår om afhændelse i overensstemmelse med lovens regler, hvis betingelserne for erhvervelsen ikke overholdes. Der kan også stilles krav, der tager sigte på bevarelse af landskabelige værdier og naturværdier samt almene samfundsmæssige hensyn og lign., og krav om, at der sikres offentligheden adgang til arealerne.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte

- 1) regler, hvorefter en fond, forening eller anden juridisk person, der har til formål at støtte almennyttige naturbeskyttelsesformål, kan opnå en forhåndsgodkendelse til at erhverve adkomst på en landbrugsejendom eller en del af en landbrugsejendom,
- 2) regler om, at en forhåndsgodkendelse kan tilbagekaldes, og
- 3) regler om oplysningspligt m.v.

Stk. 7. Ministeren kan desuden fastsætte regler om, at fonde, foreninger eller andre juridiske personer kan erhverve adkomst på en landbrugsejendom eller en del af en landbrugsejendom uden tilladelse, hvis der er tale om arealer, der ligger i særlige naturområder, og fastsætte generelle retningslinjer for anvendelsen af de pågældende jorder.

Kapitel 11

Fravigelse af vedtægts- eller fundatsbestemmelser

§ 25. Den ansvarlige ledelse for et selskab, en forening eller anden sammenslutning eller fællesskab eller en offentlig eller privat institution eller en fond kan uanset bestemmelserne i vedtægt, fundats el.lign. afhænde ejendomme eller arealer, der benyttes jordbrugsmæssigt.

Stk. 2. I det omfang et selskab m.v. som følge af bestemmelserne i denne lov afskæres fra at erhverve landbrugsejendomme, kan ledelsen anvende midlerne til køb af fast ejendom af anden art eller anbringe dem i overensstemmelse med de regler, der af justitsministeren er fastsat for anbringelse af myndiges båndlagte midler. Det samme gælder for midler, som fremkommer ved salg af ejendomme eller arealer som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. For selskaber m.v. under offentligt eller andet særligt foreskrevet tilsyn kræves tilsynets godkendelse af de i stk. 1 og 2 omtalte fravigelser fra vedtægt, fundats el.lign.

Kapitel 12

Samdrift og forpagtning

§ 26. Landbrugsejendomme kan drives sammen, hvis

- 1) ejendommene lovligt ejes af samme ejer, eller
- 2) bestemmelserne om forpagtning i §§ 27 og 28 er opfyldt.

Stk. 2. To eller flere ejere eller forpagtere af landbrugsejendomme kan aftale helt eller delvis at drive deres bedrifter i fællesskab.

§ 27. En person kan forpagte en landbrugsejendom i dens helhed for et tidsrum af højst 30 år. Tilsvarende gælder for et fællesskab af personer, der opfylder betingelserne i § 16, stk. 2, eller et selskab, der opfylder betingelserne i § 20, stk. 1 eller 2, eller et selskab, der har lovlig adkomst på en eller flere landbrugsejendomme med tilladelse efter § 21, nr. 3.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dispensere fra stk. 1, når særlige forhold taler for det. Tilladelse til forpagtning for et længere tidsrum end 30 år kan dog ikke meddeles.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1, når særlige forhold taler for det. Dispensation for et længere tidsrum end 30 år kan dog ikke meddeles.

§ 28. Forpagtning eller leje af en del af en landbrugsejendom kan ske for et tidsrum af højst 30 år, hvis

- 1) forpagtningsforholdet vedrører jorder, eventuelt med bygninger, der indgår i samdrift med en anden landbrugsejendom,
- 2) forpagtningsforholdet alene omfatter vedvarende græsarealer og naturarealer, som benyttes til græsning,
- 3) lejeforholdet alene vedrører avlsbygninger,
- 4) lejeforholdet alene vedrører beboelsesbygninger, eventuelt med tilhørende have el.lign., i det omfang beboelsen ikke er nødvendig for bedriften, eller
- 5) lejeforholdet alene vedrører et areal, der skal anvendes til opførelse af bygninger til jordbrugsmæssig produktion.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1, når særlige forhold taler for det. Dispensation for et længere tidsrum end 30 år kan dog ikke meddeles.

Kapitel 13

Omlægning af jorder mellem landbrugsejendomme

§ 29. En landbrugsejendom eller et areal, der fraskilles en landbrugsejendom, kan sammenlægges med en anden landbrugsejendom ved erklæring fra en praktiserende landinspektør, jf. dog stk. 2, hvis

- 1) ejendommens areal efter sammenlægningen ikke overstiger 200 ha,
- 2) suppleringsjorden ligger inden for en luftlinjeafstand på 2 km for dyrkningsjorder, 5 km for vedvarende græsarealer og 10 km for fradragsarealer, jf. stk. 3, regnet fra ejendommens beboelsesbygning og ved bygningsløse ejendomme fra ejendommens hovedlod og
- 3) pligten til fast bopæl, jf. § 8, er opfyldt inden 6 måneder, hvis der er tale om erhvervelse af suppleringsjord.

Stk. 2. Når erhververen og dennes børn under 18 år ved køb af suppleringsjord tilsammen vil være ejer eller medejer af et areal på mere end 150 ha, gælder reglerne om fortrinsstilling til suppleringsjord, jf. §§ 31-33.

Stk. 3. Ved opgørelse af arealet efter stk. 1 og 2 medregnes ikke de fradragsarealer, der er anført i § 10, stk. 5.

Stk. 4. Ministeren kan dispensere fra bestemmelserne i stk. 1, når særlige forhold taler for det.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at sammenlægning kan ske uden tilladelse i videre omfang end efter stk. 1.

Kapitel 14

Oprettelse af nye selvstændige landbrugsejendomme

§ 30. Når beboelsesbygningen på en landbrugsejendom fraskilles efter lovens § 10 med et jordtilliggende på 2 ha eller derover, oprettes ejendommen med beboelsesbygning og den bygningsløse ejendom som to selvstændige landbrugsejendomme.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan tillade udstykning af en landbrugsejendom med henblik på oprettelse af nye selvstændige landbrugsejendomme.

Stk. 3. Ministeren kan tillade, at tidligere nedlagte landbrugsejendomme og fritliggende beboelsesejendomme suppleres og oprettes som nye selvstændige landbrugsejendomme.

Kapitel 15

Fortrinsstilling til suppleringsjord

§ 31. Når en erhverver af en landbrugsejendom i landzone i forvejen er ejer eller medejer af en eller flere landbrugsejendomme og det samlede areal af ejendommen og de i forvejen ejede og medejede ejendomme overstiger 150 ha, kan tilladelse til erhvervelsen normalt ikke meddeles, hvis ejeren af en nærliggende landbrugsejendom, der opfylder betingelserne i § 32, har ønske om fortrinsstilling til suppleringsjord.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder også anvendelse ved erhvervelse af jord til sammenlægning med en landbrugsejendom, når erhververen efter sammenlægningen vil være ejer eller medejer af et samlet areal på mere end 150 ha.

Stk. 3. Der kan højst opnås fortrinsstilling til 40 pct. af jorderne til den erhvervede landbrugsejendom eller af det erhvervede areal.

Stk. 4. Ved opgørelse af arealet efter stk. 1-3 medregnes ikke de i § 10, stk. 5, anførte fradragsarealer.

§ 32. Der kan kun gøres krav på fortrinsstilling til suppleringsjord, hvis

- 1) den, der ønsker suppleringsjord, ikke efter sammenlægningen vil blive ejer eller medejer af et samlet areal på mere end 70 ha,
- 2) suppleringsjorden ønskes sammenlagt med en landbrugsejendom, der er forsynet med en beboelsesbygning,
- 3) suppleringsjorden ligger inden for en luftlinjeafstand på 2 km fra beboelsesbygningen på den i nr. 2 nævnte ejendom og
- 4) suppleringsjorden kan sammenlægges med den i nr. 2 nævnte ejendom efter reglerne i § 29, stk. 1, uden dispensation efter § 29, stk. 4.

Stk. 2. Ejeren af en landbrugsejendom, der ønsker fortrinsstilling til suppleringsjord, skal på det tidspunkt, hvor erhververen i § 31, stk. 1 eller 2, har indgået købsaftale,

- 1) have fast bopæl på den ejendom, der ønskes suppleret, eller på en anden landbrugsejendom, den pågældende er ejer eller medejer af, og selv drive sin eller sine landbrugsejendomme,
- 2) opfylde de krav til en jordbrugsuddannelse, der fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri,
- 3) være villig til at betale den aftalte handelspris for jorden, medmindre den afviger væsentligt fra markedsprisen, og
- 4) være ejer af en eller flere landbrugsejendomme, hvis areal tilsammen er på mindst 30 ha, eller som har et arbejdsbehov på mindst 900 timer årligt vurderet på grundlag af produktionens sammensætning, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. En person, der har erhvervet en eller flere landbrugsejendomme med et samlet areal under 30 ha inden den 1. september 2004, kan uanset bestemmelsen i stk. 2, nr. 4, gøre krav på fortrinsstilling til suppleringsjord i en periode frem til den 1. september 2014, hvis den pågældende

- 1) ejer og driver sin eller sine landbrugsejendomme med et dyrket areal på mindst 15 ha,
- 2) selvstændigt som ejer eller forpagter i mindst 4 år umiddelbart før den 1. september 2004 har drevet en eller flere landbrugsejendomme med et dyrket areal på mindst 15 ha og
- 3) i øvrigt opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 1-3.

Stk. 4. Ved opgørelse af arealet efter stk. 1-3 medregnes ikke de i § 10, stk. 5, anførte fradragsarealer.

§ 33. Bestemmelserne om fortrinsstilling til suppleringsjord i §§ 31 og 32 finder ikke anvendelse ved køb af jord til supplerings af en hovedejendom, jf. stk. 4, der ved supplerings ikke overstiger 150 ha bortset fra fradragsarealer, jf. § 10, stk. 5. Hvis en ejer af en landbrugsejendom efter den 1. november 2006 har suppleret ejendommen efter reglerne om supplerings af hovedejendom i 1. pkt., skal der ved arealgrænsen på 150 ha tillige medregnes landbrugspligtige arealer, som den pågældende efterfølgende har fraskilt ejendommen, men som den pågældende fortsat er ejer eller medejer af.

Stk. 2. Bestemmelserne om fortrinsstilling til suppleringsjord finder ikke anvendelse ved jordomlægninger, der sker i forbindelse med afståelse af jord til offentlige anlæg m.v., og som gennemføres ved jordfordeling efter reglerne i lov om jordfordeling og offentligt køb og salg af fast ejendom til jordbrugsmæssige formål m.m. (jordfordelingsarbejde).

Stk. 3. Bestemmelserne om fortrinsstilling til suppleringsjord finder ikke anvendelse ved supplerings med jorder, der erhverves som erstatning for arealer, der inddrages til etablering af vådområder og lign.

Stk. 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om begrebet en hovedejendom, jf. stk. 1, og om administration af bestemmelserne om fortrinsstilling til suppleringsjord i §§ 31-33.

Kapitel 16

Jordbrugskommissioner og deres drift

§ 34. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter inden for hver region en eller flere lokale jordbrugskommissioner bestående af en formand og yderligere 4 medlemmer, jf. dog stk. 3. For hvert medlem udpeges en suppleant.

Stk. 2. Formanden skal have bestået juridisk embedseksamen. 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra de stedlige landboforeninger og familiebrugsforeninger under Landbrug & Fødevarer, 1 medlem udpeges efter indstilling fra Friluftsrådet, og 1 medlem udpeges efter indstilling fra Danmarks Naturfredningsforening.

Stk. 3. I sager vedrørende gartnerier og planteskoler m.v. udvides jordbrugskommissionen med et gartnerisagkyndigt medlem, der udpeges efter indstilling fra Dansk Erhvervs-gartnerforening, jf. stk. 1, 2. og 3. pkt.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler for nedsættelse af jordbrugskommissionerne og for deres forretningsorden m.v.

§ 35. Statsforvaltningerne yder jordbrugskommissionerne sekretariatsmæssig bistand og afholder de med jordbrugskommissionernes virke forbundne omkostninger.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler for jordbrugskommissionernes virksomhed og statsforvaltningernes og kommunernes opgaver i forbindelse hermed.

§ 36. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om jordbrugskommissionernes varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om kommissionernes behandling af ansøgninger, om varetagelse af tilsyn og kontrol, om indberetning om afgørelser og statistiske oplysninger og om, at afgørelser i sager af større betydning eller principiel karakter skal træffes af ministeren.

Stk. 2. Ministeren kan desuden fastsætte regler om adgangen til at klage over kommissionernes afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, samt at klage alene kan angå retlige spørgsmål, og om kommissionernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan i øvrigt give jordbrugskommissionerne nærmere instrukser om opgavevaretagelsen.

Kapitel 17

Fælles bestemmelser om administration af loven

§ 37. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om dispensationer og tilladelser efter denne lov, om administration af loven, herunder om, hvilke oplysninger og erklæringer der skal foreligge ved ansøgninger om tilladelser m.v. i henhold til loven, og om, hvilke oplysninger og erklæringer der skal afgives i forbindelse med erhvervelse, jordomlægning m.v., der kan ske uden tilladelse efter loven.

§ 38. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, samt at klage alene kan angå retlige spørgsmål, og om myndighedens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med vedkommende minister eller kommunale organisation fastsætte regler om en anden offentlig myndigheds eller institutions medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens eller institutionens afgørelser, herunder om, at klage ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, samt at klage alene kan angå retlige spørgsmål, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

§ 39. Tilladelser og dispensationer efter denne lov kan betinges og tidsbegrænses. Betingelser og tidsbegrænsninger er bindende for indehavere af rettigheder i ejendommen uanset tidspunktet for rettens stiftelse og kan af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri foranlediges tinglyst på ejerens bekostning.

Stk. 2. En tilladelse eller dispensation, der er meddelt efter denne lov, bortfalder, hvis den ikke er udnyttet inden 3 år efter at være meddelt.

Stk. 3. Betingelser om tinglysning af deklaration, der er en forudsætning for, at en disposition kan foretages uden tilladelse, jf. §§ 6, 10, 23 og 24, er bindende for indehavere af rettigheder i ejendomme uanset tidspunktet for rettens stiftelse.

§ 40. Tilladelse eller dispensation til at erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller til forpagtning af en landbrugsejendom skal søges inden 4 uger efter, at der er indgået aftale om køb eller forpagtning, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter ansøgning i det enkelte tilfælde beslutter at forlænge fristen.

Stk. 2. Tilladelse til fortsat at bevare adkomst på en landbrugsejendom eller til at fortsætte en forpagtning af en sådan skal søges inden 4 uger, hvis ejeren eller forpagteren ikke længere opfylder betingelserne for fortsat at have adkomst eller for fortsat at kunne forpagte ejendommen, medmindre ministeren efter ansøgning i det enkelte tilfælde beslutter at forlænge fristen. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor ejeren eller forpagteren ikke længere opfylder de nævnte betingelser.

Stk. 3. Erhvervelse af adkomst på en del af en landbrugsejendom omfattes ikke af ansøgningsfristen i stk. 1, idet ansøgning, der forudsætter gennemførelse af matrikulære forandringer, omfattes af § 21 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen.

§ 41. Når erhververen ikke opfylder betingelserne for at erhverve adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller en andel i en sådan landbrugsejendom, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddele den pågældende påbud om at afhænde ejendommen inden for en nærmere fastsat frist på mindst 6 måneder og højst 1 år, medmindre ministeren efter ansøgning i det enkelte tilfælde beslutter at forlænge fristen.

Stk. 2. Når en ansøgning om tilladelse til erhvervelse af adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller en ansøgning om tilladelse til forpagtning af en landbrugsejendom ikke indgives rettidigt, kan ministeren meddele ejeren påbud om at afhænde ejendommen inden for en nærmere fastsat frist på mindst 6 måneder og højst 1 år eller meddele forpagteren påbud om inden en tilsvarende frist at fratræde brugsforholdet. Det samme gælder, hvis tilladelse nægtes eller bortfalder, eller de for tilladelsen stillede vilkår ikke opfyldes. I tilfælde af en ejendoms overtagelse til brugeligt pant kan der under samme omstændigheder meddeles panthavere pålæg om at fravige brugsanteforholdet.

§ 42. En landbrugsejendom i landzone, der er overtaget på auktion eller til brugeligt pant, skal inden 1 år fra overtagelsesdagen sælges til en person, en fond eller et selskab m.v. i overensstemmelse med lovens regler, medmindre erhververen selv opfylder betingelserne for at erhverve adkomst på ejendommen eller brugsanteforholdet ophører. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan dog forlænge fristen.

§ 43. Et dokument om erhvervelse af adkomst på en landbrugsejendom i landzone skal tinglyses, inden 1 år efter at der er indgået bindende aftale om erhvervelsen. I tilfælde, hvor erhvervelsen kun kan ske med tilladelse, skal adkomstdokumentet tinglyses, inden 1 år efter at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har meddelt tilladelse til erhvervelsen.

Stk. 2. Hvis der ved anmeldelse til tinglysning af et dokument om erhvervelse af adkomst på en landbrugsejendom i landzone eller ved anmeldelse til tinglysning af en forpagtningskontrakt vedrørende en landbrugsejendom ikke forevises tilladelse fra ministeren eller fornøden dokumentation for, at erhvervelsen eller forpagtningen kan ske uden tilladelse, sætter dommeren i overensstemmelse med reglerne i tinglysningsloven en frist til fremskaffelse af tilladelse eller dokumentation. I de i § 22, stk. 2, omhandlede tilfælde skal der foreligge tilladelse fra kirkeministeren.

Stk. 3. Vilkår, der er optaget i ministerens tilladelse, er ikke til hinder for dokumentets lysning uden frist.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler for den dokumentation, der skal forevises tinglysningsdommeren.

§ 44. (Ophævet)

Kapitel 18

Kontrol og tilsyn

§ 45. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige eller private ejendomme m.v. med henblik på kontrol af overholdelse af lovens regler eller regler fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren kan efter aftale med justitsministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om kontrol og tilsyn, herunder om tilsyn med jordbrugskommissionernes opgavevaretagelse.

§ 46. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri påser, at loven og regler, der er udstedt efter loven, overholdes, herunder at påbud og vilkår, der er fastsat i tilladelser, overholdes.

§ 47. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at loven og regler, der er udstedt i medfør af loven, overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold.

§ 48. De kommunale myndigheder skal give indberetning til ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, når de får kendskab til overtrædelser af denne lovs bestemmelser. De kommunale myndigheder skal på begæring af ministeren, anklagemyndigheden eller domstolene foretage syn og afgive udtalelser om landbrugsejendommens bygninger og driftsforhold.

§ 49. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og kommunale myndigheder kan forlange at få udleveret eller indsendt kopi af erhvervelsesdokumenter og andre skriftlige aftaler, som ligger til grund for erhvervelsen, samt dokumentation vedrørende indgåede forpagtningsaftaler.

Stk. 2. Tinglysnings-, lignings- og vurderingsmyndighederne og de kommunale myndigheder skal meddele ministeren de oplysninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Kapitel 19

Straffebestemmelser

§ 50. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 6, stk. 1 og 2, § 8, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 9, stk. 1 og 3, § 10, stk. 1-4, § 11, §§ 12-16, § 20, stk. 1-4, § 23, stk. 1-3, § 24, stk. 1 og 2, § 26, stk. 1, § 27, stk. 1, § 28, stk. 1, § 29, stk. 1, § 40, stk. 1 og 2, § 42 eller § 43, stk. 1,
- 2) tilsidesætter vilkår knyttet til en tilladelse eller dispensation efter § 7, stk. 2-5, § 8, stk. 4, § 9, stk. 5, § 10, stk. 6, § 17, § 20, stk. 9, § 21, § 23, stk. 4, § 24, stk. 3-5, § 27, stk. 2, § 28, stk. 2, § 29, stk. 4, eller § 30, stk. 2 og 3, eller
- 3) undlader at efterkomme påbud efter § 9, stk. 4 og 6, eller § 41.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der

- 1) bevarer adkomst på en landbrugsejendom i strid med loven,
- 2) opretholder et forpagtningsforhold eller lejemål i strid med loven.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 20

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 51. Loven træder i kraft den 1. september 2004.¹⁾

§ 52. Ved lovens ikrafttræden ophæves landbrugsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 598 af 15. juli 1999, som ændret ved § 43 i lov nr. 145 af 25. marts 2002, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 7, stk. 3, og stk. 5, nr. 1 og 2, i den i stk. 1 nævnte lov forbliver i kraft indtil videre. Regler udstedt i medfør af disse bestemmelser forbliver ligeledes i kraft. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter tidspunktet for ophævelsen af bestemmelserne.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af den i stk. 1 nævnte lov forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler fastsat i medfør af denne lov eller andre love.

Stk. 4. Loven har virkning for retshandler, der indgås efter den 1. september 2004, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Lovens §§ 10 og 29 har virkning for ansøgninger, der indkommer til jordbrugskommissionerne eller Kort- og Matrikelstyrelsen efter den 1. september 2004, jf. dog § 53.

Stk. 6. Samdrifts- og forpagtningsforhold, der er etableret inden den 1. september 2004, kan fortsættes af ejeren henholdsvis forpagteren eller disses pårørende, jf. personkredsen i lovens § 15.

§ 53. Tilladelser og dispensationer, der er meddelt efter den hidtidige lovgivning, bevarer deres gyldighed. Det samme gælder de vilkår, der er fastsat i tilladelserne, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri gør undtagelse herfra.

§ 54. Loven gælder ikke for Københavns og Frederiksberg Kommuner, Færøerne og Grønland.

§ 55. (Udeladt)

§ 56. (Udeladt)

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2010.

Lov nr. 243 af 22. marts 2010 indeholder følgende bestemmelse om ikrafttræden:

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, den 1. juni 2010

HENRIK HØEGH

/ Søren Sørensen

¹⁾ Denne bekendtgørelse gengiver ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 243 af 22. marts 2010. De bemærkninger om ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for de tidligere vedtagne ændringer i loven, der fremgår af lovbekendtgørelse nr. 1202 af 9. oktober 2007, er ikke gengivet i denne bekendtgørelse.